

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-40/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sucu Jadranki Pajur Vranješ, u pravnoj stvari tužitelja LD „SOKOL“ DRENJE, OIB: 98278270489, Biskupa Antuna Mandića 133, Drenje, kojeg zastupa punomoćnik Jurica Jurić, odvjetnik u Đakovu, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d. Zagreb, OIB: 00432869176, Capraška ulica 6, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Iva Pezić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o. Zagreb, radi isplate 5.550,69 EUR, nakon glavne i javne rasprave zaključene 14. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 11. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d. Zagreb, Capraška 6, OIB: 00432869176, da tužitelju Lovačko društvo „Sokol“ Drenje, Biskupa A: Mandića 133, DRENJE, OIB: 98278270489, isplati ukupan iznos od 5.550,69 EUR s pripadajućim zateznim kamatama po stopi u visini stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećane za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine i to na iznos od:

- 3.175,69 EUR počevši od 23.09.2025. g. pa nadalje,
 - 2.375,00 EUR počevši od 18.07.2025. g. pa nadalje,
- sve do isplate , u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama, po stopi u visini stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope

proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećane za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, počevši od dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, a sve navedeno u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 500,00 EUR (petstoeura) u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u preostalom djelu.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnome navodi da je s tuženikom bio ugovornom odnosu osiguranja na temelju police osiguranja od odgovornosti broj: 13-0000004313 od 15. prosinca 2015. Nadalje navodi kako je 10. rujna 2016. na županijskoj cesti ŽC-41108 između Kučanaca Đakovačkih i Drenja došlo do izleta divljači iz lovišta kojim gospodari tužitelj (otvoreno lovište XIV-109-Drenje) na prometnicu i udara u vozilo reg. oznake DJ 405-BZ u vlasništvu Snježane Fabric iz Drenja, prilikom čega je na vozilu nastala imovinska šteta, za koju je osiguratelj Croatia osiguranje d.d. Zagreb temeljem kasko osiguranja, isplatio štetu. Croatia osiguranje d.d. Zagreb je protiv ovdje tužitelja pokrenuo postupak radi regresne naknade isplate štete koji se vodio pred Općinskim sudom u Osijeku P-621/2018, u kojem je ovdje tuženik sudjelovao kao umješlač, a koji postupak je pravomoćno okončan presudom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-1107/2025-2 od 12 lipnja 2025. u korist osiguratelja Croatia osiguranje d.d. Zagreb. Tužitelj je po provedenoj naplati putem Financijske agencije na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Osijeku poslovni broj P-621/2018-53, osiguratelju Croatia osiguranje d.d. Zagreb, 22. rujna 2025. isplatio ukupan iznos od 3.175,69 EUR. Osim navedenog tužitelj je u postupku imao troškove za pružene odvjetničke usluge zastupanja temeljem računa broj 87-1-1 od 2 srpnja 2025., a koje je platio 18. srpnja 2025. u iznosu od 2.375,00 EUR. Nadalje navodi kako je tužitelj 8. rujna 2025. uputio tuženiku zahtjev za isplatom navedenih iznosa s obzirom da su tuženik i tužitelj bili u ugovornom odnosu osiguranja od odgovornosti za štetu, na koji zahtjev se tuženik oglašio. Ističe kako je tuženik u parničnom postupku P-621/2018 sudjelovao kao umješlač te su mu poznate sve navedene okolnosti. Ističe da je tužitelj tek po pravomoćnom okončanju parničnog postupka došao do saznanja o cjelokupnom opsegu štete nastale osiguranim rizikom za koju je utužen i bio dužan isplatiti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor mjesne nenadležnosti Trgovačkog suda u Osijeku navodeći da se ne radi o nadležnosti u sporovima o

naknadi štete, odnosno izvanugovornoj odgovornosti za štetu već o ugovornom odnosu proizašlom iz Ugovora o osiguranju te da se na isto primjenjuju odredbe o opće mjesnoj nadležnosti. Također ističe i prigovor zastare zbog proteka zastarnog roka od 3 godine od dana kada su oštećenici pokrenuli sudski postupak protiv tužitelja. Navodi kako iz predmeta Općinskog suda u Osijeku poslovni broj P-621/2018 proizlazi da je tužba predana sudu 19.3.2018. te da je 19.3.2021. protekao subjektivni zastarni rok od 3 godine. Nadalje osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te tijekom zakonskih zateznih kamata, ističući da tuženik nije dužan platiti troškove odvjetnika kojeg je tužitelj angažirao kao punomoćnika u postupku P-621/2018. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. U podnesku od 6. svibnja 2026. tužitelj u bitnome navodi kako tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti smatra neosnovanim kao i prigovor zastare budući se ne primjenjuje zastarni rok od 3 godine od dana kada je oštećenik kao tužitelj pokrenuo postupak radi naknade štete. Navodi da nije sporno da je oštećenik u parničnom predmetu Općinskog suda u Osijeku poslovni broj P-621/2018 pokrenuo postupak predajom tužbe 19. ožujka 2018., međutim ističe da okolnost da je tuženik u navedenom parničnom predmetu sudjelovao kao umješač i pravilno tumačenje odredbe članka 234. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, ide u prilog tvrdnji tužitelja da se zastarni rok od tri godine računa od dana kada je tužitelj kao osiguranik naknadio štetu oštećenoj osobi odnosno regresnom ovlašteniku. Nadalje navodi da se tužitelju kao osiguraniku ne može pripisati krivnja zbog trajanja parničnog postupka te ističe aktivno sudjelovanje tuženika kao umješača u navedenom parničnom postupku uz isticanje prigovora, navođenje činjenica, osporavajući odgovornost ovdje tužitelja kao osiguranika. Tužitelj navodi da zbog držanja i aktivnosti tuženika u postupku u kojem je tuženik sudjelovao kao umješač, početak tijeka zastarnog roka treba tumačiti od dana kada je tužitelj saznao za čitav opseg svoje regresne odgovornosti za naknadu štete povodom pravomoćne sudske odluke. Navodi kako tužitelj ima pravo na naknadu onoga što je iz svoje imovine isplatio na ime naknade štete i troškova koje je pri tome imao, a što je smisao zaključivanja ugovora o osiguranju od odgovornosti za štetu.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu koju čine: račun broj 87-1-1 od 2.7.2025. (str. 5-6, 23-24 spisa), izvadak o stanju i prometu po računu tužitelja od 18.7.2025. (str. 7 spisa), izvadak o stanju i prometu po računu tužitelja od 22.9.2025. (str. 8 spisa), očevidnik osnova za plaćanje FINA-e od 24.7.2025. (str. 9 spisa), pisani zahtjev tužitelja od 8.9.2025. (str. 10 spisa), presuda Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: GŽ-1107/2025-2 od 12. lipnja 2025. (str. 12-22 spisa), presuda VTSRH poslovni broj: PŽ-101/2024-3 od 14. siječnja 2026. (str. 35-37 spisa), presuda VTSRH poslovni broj: PŽ-1444/2025-2 od 15. prosinca 2025. (str. 38-40 spisa), sentenca VTSRH od 15. prosinca 2025. (str. 41 spisa), te je sud putem aplikacije e-spis izvršio uvid u presudu Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: P-621/2018-53 od 14. ožujka 2025.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Predmet ovog spora je zahtjev za isplatu iznosa od 5.550,69 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

7. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik bili u ugovornom odnosu na temelju police osiguranja od odgovornosti broj: 13-0000004313 od 15. prosinca 2015. Nije sporno niti da je tužitelj po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: P-621/2018-53 od 14. ožujka 2025. osiguratelju oštećenika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, 22. rujna 2025. isplatio ukupan iznos od 3.175,69 EUR, niti da je u postupku imao troškove za pružene odvjetničke usluge zastupanja u iznosu od 2.375,00 EUR, a što proizlazi iz izvotka o stanju i prometu po računu tužitelja od 18.7.2025. (str. 7 spisa), izvotka o stanju i prometu po računu tužitelja od 22.9.2025. (str. 8 spisa) i očevidnika osnova za plaćanje FINA-e od 24.7.2025. (str. 9 spisa).

8. Među strankama je prvenstveno sporno je li osnovan prigovor zastare tužiteljeva potraživanja, a zatim je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva te tijek zakonskih zateznih kamata.

9. Uvidom u presudu Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: P-621/2018-53 od 14. ožujka 2025. i presudu Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: GŽ-1107/2025-2 od 12. lipnja 2025. (str. 12-22 spisa) razvidno je da je navedeni postupak pokrenut 16. ožujka 2018. pred Općinskim sudom u Osijeku tužbom tužitelja Croatia osiguranje d.d. Zagreb protiv tuženika Lovačko društvo „Sokol“ Drenje, koji je tužitelj u ovom postupku, te da je u navedenom postupku sudjelovao ovdje tuženik HOK-OSIGURANJE d.d. kao umješlač. Presudom Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: P-621/2018-53 od 14. ožujka 2025. naloženo je tuženiku, ovdje tužitelju isplatiti tužitelju Croatia osiguranje d.d. iznos od 1.714,50 eura uvećan za pripadajuće zatezne kamate kao i trošak parničnog postupka u iznosu od 398,17 EUR uvećan za pripadajuće zatezne kamate. Presudom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: GŽ-1107/2025-2 od 12. lipnja 2025. potvrđena je presuda Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: P-621/2018-53 od 14. ožujka 2025.

10. U konkretnom slučaju tužiteljeva tražbina prema tuženiku temelji se na ugovoru o osiguranju od odgovornosti sklopljenom između stranaka.

11. Odredbom članka 234. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023. dalje: ZOO) propisano je da tražbine ugovaratelja osiguranja, odnosno treće osobe iz ugovora o osiguranju života zastarijevaju za pet, a iz ostalih ugovora o osiguranju za tri godine, računajući od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je tražbina nastala, dok je stavkom 4. istog članka propisano da kad u slučaju osiguranja od odgovornosti trećega, oštećena osoba zahtijeva naknadu od osiguranika ili je dobije od njega, zastara osiguranikova zahtjeva prema osiguratelju počinje od dana kad je oštećena osoba tražila sudskim putem naknadu od osiguranika, odnosno kad joj je osiguranik naknadio štetu.

12. Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da trogodišnji zastarni rok tražbine ugovaratelja osiguranja (koji je ujedno i osiguranik) prema osiguratelju u slučaju osiguranja od odgovornosti trećega započinje teći od dana kad je oštećena osoba sudskim putem zatražila naknadu od osiguranika odnosno, ako joj je osiguranik dobrovoljno - izvansudskim putem podmirio štetu, zastarni rok započinje teći od dana kad je osiguranik tu štetu naknadio oštećeniku, (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj PŽ-101/2024 od 14. siječnja 2025. i presudi poslovni broj PŽ-1946/2025 od 30. lipnja 2025.).

13. Slijedom navedenog, budući je sudski postupak pred Općinskim sudom u Osijeku P-621/2018 pokrenut 16. ožujka 2018. tužbom osiguratelja oštećenika Croatia osiguranja d.d. protiv tuženika Lovačko društvo „Sokol“ Drenje, ovdje tužitelja, a kojem postupku je sudjelovao tuženik HOK-OSIGURANJE d.d. kao umješlač, ovaj sud smatra da je zastarni rok za tužiteljevo potraživanje započeo teći 16. ožujka 2018. te je isti protekao 16. ožujka 2021. kada je nastupila zastara, a što je u svakom slučaju prije 15. veljače 2026. kada je tužitelj pokrenuo ovaj spor.

14. Budući je tužba u ovom sporu podnesena nakon što je nastupila zastara tužiteljevog potraživanja, sud ocjenjuje tuženikov prigovor zastare osnovanim.

15. U odnosu na zahtjev za naknadu odvjetničkih troškova nastalih u postupku P-621/2018, sud ocjenjuje da se radi o sporednoj tražbini koja proizlazi iz istog štetnog događaja i iste osigurane odgovornosti, budući navedeni troškovi predstavljaju posljedicu obrane u postupku, stoga se radi o akcesornoj tražbini koja dijeli pravnu sudbinu glavnog zahtjeva iz ugovora o osiguranju od odgovornosti, kako u pogledu nastanka tako i u pogledu zastare. Slijedom čega je tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan.

16. U odnosu na navode tužitelja da je tek po pravomoćnom okončanju parničnog postupka došlo do saznanja o cjelokupnom opsegu štete nastale osiguranim rizikom, sud navodi da je tužitelj sukladno odredbi članka 186. c Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 96/08, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje ZPP), mogao odmah nakon što je zaprimio tužbu osiguratelja oštećenika protiv njega, pokrenuti postupak protiv tuženika kojim bi sud obvezao tuženika da mu ispuni dužnu (u vrijeme pokretanja spora nedospjelu) činidbu u vrijeme njezine dospelosti.

17. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbi članka 151., članka 154. stavak 1., članka 155. i članka 164. st. 1. i st. 4. ZPP-a, a visina istih odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023., 107/2025. u daljnjem tekstu OT) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 37/23.)

18. Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT), trošak zastupanja na

ročištu održanom 14. svibnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT), odnosno parnični trošak u ukupnom iznosu od 500,00 EUR.

19. Sud je odbio zahtjev tuženika za trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u skladu sa odlukom suda, a s obzirom na činjenicu kako je prema čl. 164. st. 2. ZPP-a stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu, a što tuženik nije učinio, niti je u spis dostavio dokaz o plaćanju pristojbe, stoga mu sud navedeni trošak nije niti priznao.

20. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku 11. lipnja 2026.

Sutkinja
Jadranka Pajur Vranješ

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom Trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana putem ovog suda.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2., točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-30889-446d1**

Kontrolni broj: **02392-df3ec-31e3b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.